

Beslutningsforslag nr. **B 130**

Folketinget 2010-11

Fremsat den 12. april 2011 af Liselott Blixt (DF), Anita Christensen (DF), Rene Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Karin Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af inkontinensindsatsen

Folketinget opfordrer regeringen til inden udgangen af 2011 at udarbejde en national handlingsplan, der skal sikre inkontinenspatienter en bedre og mere ensartet behandling. Den nationale inkontinenshandlingsplan skal generelt styrke inkontinensindsatsen, når det gælder forebyggelse, udredning

og behandling. Målet skal bl.a. være at reducere antallet af borgere med inkontinens med mindst 20 pct. over de kommende 5 år. Herudover skal alle borgere have lige adgang til information, vejledning og behandling uafhængigt af alder og bopæl.

Bemærkninger til forslaget

I Danmark rammes årligt 400.000 af urininkontinens. (Kontinens nyt nr. 4 - 2010).

Selv om 400.000 danskere lider af inkontinens, ufrivillig vandladning, taler de færreste om det, og det gælder også beslutningstagerne. Mens fedme, kræft og rygning er kommet øverst på dagsordenen i sundhedssektoren, er der stadig ingen fokus på inkontinens. Undersøgelser viser, at det både halter med forebyggelse og behandling på området, som ellers koster sektoren omkring 2 mia. kr. årligt. Ufrivillig vandladning medfører ringere livskvalitet for de ramte, viser undersøgelser foretaget af Kontinensforeningen. Her fortæller personer med inkontinens, hvordan de ikke tør henvende sig til egen læge til trods for, at sygdommen går ud over både arbejds- og fritidsliv.

En evaluering foretaget af Sundhedsstyrelsen påviste for nylig, at behandlingen af kvinder med inkontinens halter gevaldigt. Praktiserende læger følger ikke de faglige retningslinjer, og 19 pct. af kvinderne bliver ikke undersøgt for inkontinens, når de henvender sig hos deres egen læge.

»En dårlig læge kan finde på at sige: Gå hjem og knib, og så kan kvinderne ellers leve med inkontinens resten af livet. Men der er også mange patienter, som ikke selv slår nok i bordet, fordi de føler skam ved at tale om inkontinens,« siger Aase Randstoft, der ikke forstår, hvordan en så udbredt folkesygdom kan gå relativt ubemærket hen i offentligheden. (www.information.dk: »Den tabubelagte folkesygdom, som Folketinget glemte«, 25. juli 2011). Tal fra Sundhedsstyrelsen viser, at 16 pct. af alle kvinder i alderen 40 til 60 år er urininkontinente, mens andelen stiger til 50 pct. for kvinder over 75 år.

Alene lønomkostningerne i forbindelse med inkontinenspleje i ældresektoren beløber sig til omkring 2 mia. kr. årligt. Derudover skal indregnes udgifter til bleer og andre hjælpemidler.

»Samlet er det mit bud, at der købes produkter af det offentlige til dette område for cirka 250 millioner kroner om året,« fortæller Ivar Næsheim, divisionsdirektør i SCA Hygiene Products A/S. (ibid).

Ser man på salget af medicin mod inkontinens, er det eksploderet. Fra 2001 til 2005 steg antallet af personer, der brugte medicin mod overaktiv blære med 58,6 pct. fra 19.476 personer til 30.899 personer, og siden er udviklingen steget endnu mere, viser tal fra Sundhedsstyrelsen.

Den demografiske udvikling vil medføre en større andel af ældre og dermed et større antal danskere med vandladningsproblemer (ibid).

Hver 10. dansker har problemer med at holde på vandet. I dag er problemet så stort, at ansatte i ældreplejen oplever at bruge op mod en tredjedel af deres samlede arbejdstid på at tørre op og skifte bind, bleer, katedre og lagener. Af en undersøgelse foretaget af COWI fremgår det, at hver »lækage« i hjemmeplejen tager personalet gennemsnitligt mellem 4 og 9 minutter at håndtere og koster 120 kr. pr. ældre om dagen alene i lønomkostninger. En af årsagerne til de mange problemer findes i et stigende arbejdspress. I hvert fald er der en tendens til, at mange, især kvinder, forsøger at effektivisere tiden i en travl hverdag og derfor dropper at tisse (ibid).

COWI har evalueret et forsøg på plejehjem i Københavns Kommune, og her viser det sig også, at der er et stort besparelsespotential: 10.000 kr. pr. ældre kan tilsyneladende spares årligt blot ved at lave en målrettet indsats. Undersøgelsen fra Sundhedsstyrelsen viser, at de praktiserende læger ikke følger de faglige retningslinjer, idet 19 pct. af kvinderne ikke bliver undersøgt for inkontinens hos de praktiserende læger, inden de bliver sendt videre til hospitalet, og 40 pct. af kvinderne bliver ikke tilbudt behandling, inden de henvises til hospitalet.

Sundhedsstyrelsen kalder det i rapporten »utilfredsstillende, at Dansk Selskab for Almen Medicins kliniske vejledning ikke følges i praksis«, fordi det øger arbejdspresset på hospitalerne unødvendigt, når patienterne ikke er fuldt udredt, inden de bliver henvist. Styrelsen henviser til en norsk undersøgelse, som har vist, at 70 pct. af kvinder med urininkontinens kan udredes og behandles med relativt få ressourcer hos de praktiserende læger. Rapporten peger samtidig på, at behandlingen af inkontinens er spredt på for mange hospitaler, hvilket kan forringe kvaliteten af de kirurgiske indgreb, som nogle inkontinensramte kvinder behandles med (Sundhedsstyrelsen: »Urininkontinens hos kvinder – evaluering af udredning og behandling i almen praksis og på hospital« 2009).

Økonomi

Som udgangspunkt skal en styrkelse af indsatsen på inkontinensområdet ske inden for rammerne af de eksisterende offentlige budgetter i såvel regioner som kommuner.

Skriftlig fremsættelse

Liselott Blixt (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af inkontinensindsatsen.

(Beslutningsforslag nr. B 130)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.